

Werk

Titel: Herbarium Amboinense, plurimas conpleteens arbores, frutices, herbas, plantas ter...

Jahr: 1741

Kollektion: Zoologica

Werk Id: PPN369546628

PURL: http://resolver.sub.uni-goettingen.de/purl?PID=PPN369546628|LOG_0007

OPAC: <http://opac.sub.uni-goettingen.de/DB=1/PPN?PPN=369546628>

Terms and Conditions

The Goettingen State and University Library provides access to digitized documents strictly for noncommercial educational, research and private purposes and makes no warranty with regard to their use for other purposes. Some of our collections are protected by copyright. Publication and/or broadcast in any form (including electronic) requires prior written permission from the Goettingen State- and University Library.

Each copy of any part of this document must contain there Terms and Conditions. With the usage of the library's online system to access or download a digitized document you accept the Terms and Conditions.

Reproductions of material on the web site may not be made for or donated to other repositories, nor may be further reproduced without written permission from the Goettingen State- and University Library.

For reproduction requests and permissions, please contact us. If citing materials, please give proper attribution of the source.

Contact

Niedersächsische Staats- und Universitätsbibliothek Göttingen
Georg-August-Universität Göttingen
Platz der Göttinger Sieben 1
37073 Göttingen
Germany
Email: gdz@sub.uni-goettingen.de

Caryophyllis, Plinium vero Cabeletas pro vero habuisse fructu, quae re vera Piperis granum referunt, ipsosque Caryophyllos pro festucis habuisse, uti & Plinius alio in loco Corallia rubra, quae filo trajiciuntur amenti gratia, pro Corallii arboris fructibus habuit, prætereaque Caryophyllo suo jucundum tribuit odorem; Caryophylli itaque longe ante Paulum Ægnietam occidentalibus populis jam innotuissent, quod difficultatem includit, dum apud nullum antiquorem alium Auctorem horum fiat mentio.

doch dat Plinius de Cabeletten voor de regte vrucht heeft aangezien, de welke in der daat een Peper-korrel gelyken, en de Nagelen voor de steelen, gelyk by op een ander plaats der rode Coraalen, die men aan de snoeren rygt, voor de vrugten van den Coraal-boom aangezien heeft, en daar en boven zyn Caryophyllum een goeden reuk schryft. Dies zouden de Nagelen al lang voor Paulus Ægineta aan de Wester-werelt bekent zyn geweest, 't welk zyn zwarigheyt heeft, dewyl men by geen ouder Autheuren gewag daar van vint.

EXPLICATIO

Tabula Prima.

- Exhibitent ramum Caryophylli floribus ac fructibus onussum; Malaicensibus Tijenke dicti.
 A. Gagang, seu prima Caryophyllorum rudimenta.
 B. Caryophylli completi.
 C. Caryophylli florentes.
 D. Caryophylli matrices, seu Anthophylli.
 E. Internum Caryophyllorum matricum officulum.
 F. Erca, quæ quibusdam annis ipsam Caryophyllum arborum perforat.
 G. Oblongus vermis, qui ramos, ac foliorum raches per longitudinem a b depascit.

OBSERVATIO.

CARYOPHYLLUM a variis denominatum est, sed a nullis descriptum auctoris, quale à nostro Rumphio. Denominatur autem a Pluknet. in Almag. pag. 88. CARYOPHYLLUS AROMATICUS Indiæ Orientalis, fructu clavato Monopyreno. & in Phytogr. Tab. 155. Fig. 1 exhibetur. à Casp. Baub. in Pinace p. 410. CARYOPHYLLUS AROMATICUS fructu oblongo, & a Breyne. Prodr. 2. pag. 49. alterius Editionis. Tournef. Inst. p. 661. à Dalechampio in Histor. Lugd. pag. 1759. CARYOPHYLLI AROMATICI, & a Job. Baub. part. 1. pag. 423. CARYOPHYLLI INDICI. a Clusio in Exot. p. 16, & Acost. p. 267. à Pisoni in Mantissa arom. p. 177. TSCHINKA. Vide porro Hortus Cliffort. p. 207. & Samuel: Dale Pharmac. p. 323. qui varia infuper exhibet Synonyma, ac virtutes Medicas. Ut & Weinmann. Phytanthe. p. 62. Tab. 324. lett. a. & Rumphii Observat. 21. p. 50 dec. 2. ann. 1. Nature; Curios. de Caryophyllis, ut & Valent. Museum Muscor. Libr. 2. Sect. V. Cap. VII. p. 449. Tab. 2. ac Fr. Valentyn, Amboinae descript. p. 144. No. XXXI. & BLACKWELL. Herbal. Tab. 338.

AANWYSINGE

Van de Eerste Plaat,

- Verbeeldende een tak van den Nagelboom met zyn bloem en vrugten, by de Maleyers Tijenke genaamt.
 A. Gagang, of de eerste Schepelen der Nagelen.
 B. De volwasse Nagelen.
 C. Bloeiende Nagelen.
 D. De Moernagelen.
 E. De Binnenste korrel van de Moernagelen.
 F. Een Rups, die op sommige jaaren den Nagelboom doortrekt.
 G. Een langwerpige Worm, die de takken, en ryskens in de lengte a b doorknaagt.

AANMERKINGE.

De NAGELBOOM is van verscheide Schryvers benaamt; dog van niemand zoo wel beschreven, als van onzen Rumphius; van Pluknet in zyn Almag. pag. 88. wert ze genaamt CARYOPHYLLUS AROMATICUS Indiæ Orientalis, fructu clavato Monopyreno, en in zyn Phytogr. Tab. 155. Fig. 1. verbeeldt. van Casp. Baub. in zyn Pinace p. 410. wert ze CARYOPHYLLUS AROMATICUS fructu oblongo genaamt; en van Breyne, in zyn Prodr. Secund pag. 49. van de tweede Druk; en CARYOPHYLLI AROMATICI van Dalechamp in zyn Histor. Lugd. pag. 1759. van J. Baub. Histor. eerste deel. pag. 423. CARYOPHYLLI INDICI. Van Clus. Exot. p. 16. en Acost. van Clus. p. 267. van Piso in zyn Mantissa aromat. p. 177. TSHINKA. Zie verders der Hortus Cliffort. p. 207. en Samuel Dale in zyn Pharmacol. p. 323. die nog verscheide benamingen, en der zelver kragten opgeeft. Als mede Weinmann in de veelvuldige benaming, en Beschryving der planten pag. 76. Tab. 324. lett. a. en Rumphii Observat. 21. p. 50. dec. 2. ann. 1. de Caryophyllis; als mede Valent. Museum Muscor. Libr. 2. Sect. V. Cap. VII. p. 440. Tab. 2. en Fr. Valentyn Beschryving van Amboin. p. 144. No. 31. en BLACKWELL Herbal. Tab. 338.

CAPUT SECUNDUM.

Cultura, Messis, & Virtutes Caryophyllorum.

Dum, uti dictum est, Caryophylli in Amboinam aliis ex locis fuerunt translati, hinc majori cultura hic sunt colendi, & tractandi, quam in naturali ipsorum patria Mackian &c. ubi clima sponte illos producit, atque sine ullo hi labore progerminant: E contra hic in Amboina ab incolis diligenter excolendi sunt, atque ubi desiderantur, etiam plantandi: Arbusculæ autem juniores umbram aliarum arborum, sed non opacam amant, adultiores autem si fuerint, reliqua Silvestres arbores sunt extirpanda, ut fertiliores sint, atque ab una alterave parte frugifera tantum relinquenda arbor est, ita ut silva ex Caryophyllis arboribus confita sit jucundi aspectus, ambulationibusque apta, quum nullæ silvestres, vel majores plantæ ibi relinquuntur, quæ caussa quibusdam incognita quum fuerit scriptoribus, hi putarunt, & indicaverunt, Caryophyllos tam calidæ esse naturæ, ut nullæ sub hac arbore crescere possent herbæ, quod autem potissimum continuo hominum labore impeditur: Si enim Caryophyllorum arbores non depurentur, silvestres herbæ adeo arcte & copiose ipsis accrescunt, ut pereant, vel silvestrem induant naturam. Immo Caryophylla non ita arcte locanda sunt, ut se se invicem tangant, tales enim arbores instar Laricum altissimè crescunt, nec multos dant fructus; Compertum quoque fuit, Caryophyllum læte crescere inter

II. HOOFDSTUK.

Aanqueking, Oegst, en krachten van de Nagelen.

Dewyl, als gezegt is, de Nagelen in Amboina van elders overgebragt zyn, zoo moet men ze aldaar niet wat meerder moeyte havenen, dan in haer natuurlyk Vaderlandt Mackian &c. daar ze dien Landaart van zelve liet opwaffen, zonder eenige moeyte daar aan te doen: daar en tegen bier in Amboina moeten ze door de Inlanders zorgvuldiglyk waargenomen, en daar men ze bebben wil, aangeplant worden: de jonge boompjes willen wel onder de schaduw van eenig dun geboomte staan, maar groot geworden zynnde, moet men al bet wilde geboomte daar tusschen uytroeyen, op dat ze te vrugthaarder werden, latende slechts bier en daar een vrugtboom staan, zoo dat een regt Nagelbos zeer playzierig is om aan te zien, en gemakelyk te doorwandelen, vermits men geen groote ruygte daar onder laet opkomen, welke oorzaak eenige Schryvers onbekent zynnde, zoo hebben zy gemeent en voorgegeven, dat de Nagelen van een zoo beeten natuur waaren, datter gants geen groente onder dien boom wasschen konde, doch 't welk veel meer door jaarlykzen arbeid der menschen geschiet: want indien men de Nagelboomen niet zuivert en havent, dan groeid de wilde ruygtes zoo digt daar tegen op, datze verstikken en verwilden: Jazelfs mogen de Nagelen niet zoo digt staan, datze malkanderen raaken, want dezulke schieten zoo hoog op als Sparren, en draagen niet wel: men heeft ookervaaren, dat den Nagelboom zeer wel staan wil tusschen andere

ter alias frugiferas arbores, uti inter Canarium, *Gajangum*, *Calappum* &c. quæ si exstirpantur, Caryophyllorum arbor fensim marcescit, & languet, paucioresque producit fructus: Attendentum autem est, ne tales frugiferæ arbores umbra sua opprimant Caryophyllum, sed semper ita distent, ne scè invicem tangant: Observatum itidem est, Caryophyllum plantatum, vel terræ commisum in altioribus incultis Silvis, arborem hanc satis excrescere in altum, magna producere folia, paucos autem gerere fructus, immo totam degenerare in alteram speciem, quæ Silvestres Caryophylli dicuntur, nec aromaticam habent vim, quod tamen raro fit, & hinc parum est notum.

Si Caryophylli incipient rubescere vel florere, insubre habetur dia in talibus ambulare Silvis, quum Cephalalgiam caußant; hoc tamen magis ferventibus mensibus Octobri & Novembri adscribendum est.

Arbores, quæ ex Anthophyllis progerminant, altissimè, ac vegete crescunt, plurimæque simplici erecto trunco, quum autem hæ difficillimæ sint adscensui, ac plura producant folia, quam fructus, hinc incolæ illas contemnunt, unde plurimum transplantant arbores, licet enim harum arbuscularum transplantatio sit laboriosa, atque incerta, donec hominis altitudinem acquisiverint, ramis tamen latius fœse extendent, facilioremque præbent adscensum, melioresque dant fructus, & copiosiores: Non sunt plantanda in solo fabulofo, vel duro argillofo, vel ubi carex crescit, sed in nigro lœte crescent solo, sub quo per Palmæ latitudinem obſcure flava invenitur terra, hinc inde majoribus mixta lapillis, & uti dictum fuit, locus iste arbusculis obumbratus sit, quales sunt agrestes arbores, sub quibus herba *Ruttu Ruttu* (certa Muſci terestrī species) copioſe crescit. Quas porro incolæ cauetas specificas circa plantationem harum arbuscularum obſervent, ut rite has teneras colant Caryophyllreas arbores, non utile erit omnia illa enarrare.

In insulis Moluccis juniores arbusculæ septimo vel octavo anno fructus producere solebant, in Amboina vero decimo vel duodecimo ætatis anno, tumque utilē foret, primos illos fructus sponte prolabi, quum multum faveret arboris hujus incremento. Antea omni triennio in Amboina, nunc autem plurimum omni quadriennio copiosa est horum fructuum seges.

Immo in Hitoëæ ora copiosa illa seges in sextum vel septimum sæpe extenditur annum, cuius cauſa est, quod incolæ arbores hasce inclementer, ac ruditer tractent, quum colligant fructus, tot tantosque sæpe avellentes ramos, ut longum requiratur tempus, antequam acceptum refarcire valeant damnum. Minoris intervenientes fruges Moeffon Salattam h. e. Zephyrae tempestates vocantur, quum continui Zephyri multas adferant pluvias frigidas, quæ efficiunt, ut loco primorum fructuum germinum, nil nisi folia pro pullulent: Major autem ista seges, seu uberior ista tempestas non in omnibus locis aequalis est, seu simul eodem incidit tempore, ita ut una terræ plaga optimam producat frugem, altera autem ipsi vicina fere nihil. Caryophyllorum collectio sequenti peragitur modo. Si Caryophylli in corymbis rubri apparent, floresque hinc inde sese prodant, proximaque corymbo folia plurima decidunt, tum omni ope collectio fructuum horum est instituenda. Primum sub arboribus terra depuratur, quæ scopis verritur, dein quidam arborem confidunt, proximosque ramos manibus attrahunt, fructuumque corymbos manibus diffingunt, remotioresque ramos baculis hamatis adducunt, iterumque corymbos decerpunt, quos corbis imponunt, vel plerumque in terram projiciunt: Alii in terra locati ramos sæpe totos discerpunt, qua attractione sæpe tot disrumpuntur rami, ut arbor dein per aliquot annos quiescere debeat, antequam vires stas recuperet. Magis ruditer autem illi agunt, qui laqueis ex Rottanghae, & Goemut filis confectis superiores ramos vi attrahunt, seu longioribus baculis ramos decutiunt, quo fit, ut arbores quam maxime laedantur, qui autem arbores suas in majori habent pretio, hunc non instituent colligendi modum, ac non nisi summos tantum laeviter decerpent corymbos.

Virides hi avulsi Caryophylli quibusdam in locis, præsertim in Larique, primum aquæ fervidæ immerguntur, dein amplis obteguntur foliis, tigillisque inponun-

dere Vrugtboomen, als Canaris, Gajang, Calappus &c. en zoo men deze daar uitkapt, dat den Nagelboom merkelyk zal beginnen te treuren, en minder te dragen: Doch dient gelet, dat zoodanige Vrugtboomen de Nagelen niet haare schaduwe niet moeten onderdrukken, maar altyt zoo ruim staan, datse malkanderen niet en raaken: Insgelyks is bevonden, dat zoo den Nagel geplant, of gezaait wert in hooge wilde boschken, den Boom als dan wel hoog opschiet, en groote bladeren krygt, maar weinig vruchten draagt: Faa gebeel en al veraert in een ander geslacht, 't welk men wilde Nagelboomen noemt, die gantsch niet speceryagtig zyn, doch 't welk echter zelden gebeurt, en daarom weinig bekent is.

Als de Nagelen beginnen root te werden, en te bloeyen, agt men het voor ongezont, lang in die boschken te wandelen, om datse hoofdbyn veroorzaaken, doch 't welk egter veel meer de heete maanden October en November toe te schryven is.

De Boomen, die van Moernagels opkoomen, schieten zeer weeldrig en hoog op, meest met een rechte stem, maar vermits deze zeer moeilijk zyn om te beklimmen, ook meer bladeren dan vrugten dragen, zoo baaten de Inlanders dezelve, weshalven het meeste deel verplant wert, waht al is het verplanten dezer boompjes veel moeite en zorgen onderworpen, tot datse de hoogte van een Man krygen, zoo verbreiden zig echter deze boomen met de takken veel wyder uit, zyn gemakkelyker te beklimmen, en draagen ook beter vruchten: Zy moeten in geen zandige noch harde kleygront geplant werden, noch daar het lange fnygras staat, maar komen best voort op swarte gront, daar een band diep onder bruine en donkere greele aarde begint, hier en daar vermengt met grote steenen, en, als gezegd; de plaats moet met enige laage boompjes beschaduwt wesen, gelyk daar zyn de Landboomen, onder welke het kryd Ruttu Ruttu (zynde een soort van aart-mos) overvloedig wächst. Wat naaukeurigheit de Inlanders verders in 't aanplanten van de Nagelboompjes moeten agtervolgen, om deeze teere Boomen op te brengen, zal niet noodig zyn stiptelyk op te baalen.

In de Moluccce Eikanden plagten de jonge boompjes op het zevenste of agtste jaar vruchten te dragen, maar in Amboina moetenze al 10 a 12 jaaren out zyn, en dan wächst het noch al raatzaam, dat men de eerste vrugten, van zelfs liet afvalLEN, naa dien het tot de wasdom van dit boompje veel zoude helpen. Voor dezen plagt alle 'drie jaren in Amboina een groot Gewas te zyn, maar het is nu meest op het vierde jaar gekomen.

Faa op de Kust van Hitoë verschillen de groote Moefsonnen zomtys wel zes en zeven jaaren van malkander, waar van de oorzaak is, dat de Inlanders deze boomen zeer ongenadelyk handelen, by het in-oegsten zoo veel takken scheurende, en breekende, datse een langen tyt rust vereyfchen, om de geledene schaade wederom te verzetten: De tusschenkomende kleine Saysoenen heet men Moeffon Salattan, dat is Zuid-saysoen, om dat de geduurige zuide winden veele koude reegens bybrengten, dewelke veroorzaaken, dat in plaats van de eerste Schepzelen of Gagans, niets dan blaaderen voortkomen: Het groote Moeffon valt niet op alle plaatzen te gelyk, zoo dat de eene streeke des Lands een groot gewas zal bebben, en de naaste daar aangelegen niet: Het in-oegsten der Nagelen geschtiet aldus: Als de Nagelen maar aan de kroontjes beginnen root te werden, en het bloeizel hem hier en daar vertoont, en de naaste bladeren aan het kroontje meest afgevalLEN zyn, dan moet men de insameling met alle magt spoeden: Vooreerst zuiert men de gront onder de boomen, en veegt die met besemen, daar naa klimmen enige op den boom, de naaste takjes baalense met de hant naa haer, en breeken de kroontjes met haer banden af, de verdere takken moetenze met Bamboezien, daar haaken aangebonden zyn, naa haer toe trekken, en de trosjes afbreken, die dan in haer korfjes steeken, of meestendeel om laag laaten vallen: Anderen, die beneden staan, bakken insegelyx de takken gebeel af, en door dit rukken werden zoo veel takjes gebrooken, dat den boom eenige jaaren daar na rusten moet, eer by zyn kragten wederom krygt: Noch rouwer gaan zy te werk, die met stroppen, van Rottang en Goemut-touwen gemaakt, de bovenste takken met gewelt naa haer trekken, of met lange stokjes de takjes afslaan, waar door de boomen zeer gefchonden, en gekrenkt werden, maar die zyne boomen in waarde bout, zal deze manier niet gebruiken, en by het in-oegsten niet meer als effen de trosjes af breeken.

De afgeplukte groene Nagelen werden op eenige plaatzen, inzonderheid op Larique, eerst in het water gedoopt, daar na met breede bladeren toegedekt, op sparre in den rook

ponuntur, ut fumo inprægnentur, atque sub his fumeus locatur ignis, per aliquot dies ita in fumigio relinquuntur, quod *Soffo* dicitur, unde ruffum acquirunt colorem: Plurimi autem incolæ ita fumo illos suffocant, nec ante in aqua illos immergunt, hique suffuminati Caryophylli ardenti tum soli exponuntur, & exsiccantur, vel pluvioso tempore supra ignem in fumo, in sole autem multo melius est, tunc nigrum mox induunt colorem, *Laryxenæ* autem Caryophylli non penitus atrifunt, sed rufi manent: Experimentum autem, an bene sint siccati, in eo consistit, quod unguibus abradi possit quædam portio, atque intus lœte purpureum præbeat colorem, qualis est *Cerafi* dissecti. Tales autem Caryophylli, qui sine hac suffocatione seu suffumigio in sole vel fumo tantum exsiccantur (quod fit cum iis, qui sponte decidunt, vel si tam parva sit portio, ut suffocationis labor ipsi non respondeat,) rugosi sunt, levæ, & sordidi, hique ab emptoribus ac questoribus rebusantur, vel felicuntur, quos ut fallant, Incolæ solebant illos tingere fumo *Dammar*, hoc autem detegi potest, si manus commaculent: Vera horum fructuum messis est ab Octobri usque in Decembrim, subsequentibus vero mensibus lanci inponuntur, si a festucis aliasque sordibus fuerint depurati, capitula *Kabeletten* dicta remanent, sed haec fensim sponte decidunt, unde semper in ingentibus Caryophyllorum acervis magna grumæ quantitas ex delapsis hisce capitibus floribus emarcidis appetet, & invenitur.

Sin mercatoribus tradantur Caryophylli, nulli Anthophylli, vel albi isti Caryophylli admixti sint, quum in utrisque nulla reperfatur aromatica vis: Silvestres vero Caryophylli facillime dignoscendi sunt, quum multo sint majores, pallidiores, magisque insipidi quam vulgares seu veri, nec Incolæ facile illos admiscebunt, gnari satis, quod hoc ob crimen plecterentur. Ex Ternatenium relatione Caryophyllum ultra centum annos vivere potest, quum circa *Anian* in regione *Hoeamobel* Caryophyllum fuerit observatum, quod in primis bellis cum *Kimelaha Madyra* fuerit amputatum, & ex incolarum computatione tum centum & triginta implebat annos; erat haec arbor tam vasta & crassa, ut duo vix viri illam brachiis amplecti possent; Unicâ haec arbor vice gerebat duo Bahara, h. e. 1100 pondera Caryophyllorum, & ante quinquaginta annos, quum Hitœenes Belgas in hanc advocarent terram, ex eadem arbore unum Bahar h. e. 550 pondera Caryophyllorum decerpserunt, quos Belgis tanquam speciem donarunt. Hodie autem non ita fenescent, cuius cauſa putatur esse memorata ista rudit fructuum collectio, seu quod Amboinae montes sunt frigidiores, quam Moluccæ. Circa enim annum 1666 in Hitœa variae perierunt Caryophyllorum arbores præ senectute, quæ juxta incolarum relationem plantatae fuere sub imperio *Frederici Houtmanni* primi Amboinae gubernatoris, h. e. ante sexaginta circiter annos: In aliis Leytimoræ plagiis quædam etiam jam intereunt, quæ sub gubernatore *Hermano Speultio* h. e. ante quinquaginta annos plantatae fuerunt; Maximum autem damnnum patiuntur ex ingenti & insolito tempore sicco, quod quibusdam annis hancce vexat Provinciam; Caryophyllum enim natura sua est fervidum, humidumque expedit aëreum, unde modicas pluvias, solumque humidum desiderat, alioquin perit arbor.

Maxima autem harum arborum pestis est vermis quidam forma vulgarium alborum *Cossorum*, seu *Eruçarum*, durum & ex nigro fuscum gerens caput: *Teredo* haec in ipso dignitur & crescit ligno, unde arbor brevi perit, quod dignoscitur, si ejus truncus hinc inde lachrymas emittat, atque ex hocce viatio anno 1667 & subsequentibus multa milia arborum in Leytimora & Hitœensi plaga perierunt.

Caryophylli, præterquam quod ab hominibus, a quadruplici insuper avium genere propagantur, per virides nempe & albas palumbas, per avem annuam dictam, & *Cafuarim*, uti in Banda per easdem palumbas *Nuces Moschatae* propagantur.

Uſus. De Caryophyllorum usu hoc in loco pauca dicemus, partim quum eorum usus satis per Europæos libros sit divulgatus; partim quum in India parum usurpentur: Videtur enim naturæ Creator hosce produxisse non tam in usus ferorum horum incolarum, quam in Europæorum commodum, ac præfertim Boreali populo. Quum enim Caryophylli fervidam habeant escentiam, superantem fervore, non autem

gelegt, en daar onder een smooken vuur gestookt: Men laatje eenige etmaalen aldus smoren, 't welk men Soffo noemt, waar vanze een rosse kôleur krygen: De meeste Inlanders smoren alzoo in den rook, zonder dezelve te voeren in water te steeken, en deze gefnoerde Nagelen werden als dan in de beete Son gedroogt, of by regenachtig weer boven 't vuur in den rook; maar in de Son is het veel beter, en krygen als dan eerst baar swarte kôleur, doch de Laryxse Nagelen worden niet regt swart, maar blyven bruin: De proeve van wel gedroogt te zyn is, dat menste met de Nagel kan afknippen, en binnen een paars purper als van een opengeneden Kerfe vertoonen: Die gene, die zonder dit snooren slechts in de Sonne of rook gedroogt werden ('t welk geschiedt met die van zelfs afvallen, of alſe zoo weinig hebben, datſe de moeite van 't snooren niet waard zyn) werden rimpelig, ligt, en ongezien, en van de Ontfangers uitgeschooten, om welke te bedrieghen, plegen de Inlanders die met den rook van Dammar te verwen, doch dat gemerkt kan werden, als zy de banden besmetten: Den rechten Oegst is van October tot December, in de volgende maanden brengt menste ter ſchaal, alſe van de steelen, en andere vuiligheden wel gezuiverd zyn, maar de Kabeletten kunnen zy niet wel afkrygen, doch die vallen metter tyd van zelfs af, weshalven men onder alle Nagelboopen altyd een goede partye gruis van deze afgevallene Kabeletten, en droog bloeizel vindt.

In 't leveren aan de Kooplouden moeten 'er gene beginnende Moernagels, of voorschreve witte Nagelen onderlopen; want in die beide geen speceryagtigheit en is. De wilde Nagelen kan men zeer ligt kennen, want die veel grooter, bleeker, en onsmakelyker zyn als de regte, de Inwoonders zullen niet ligt daar onder mengen, vernits ze wel weten, datſe daar over geſtrraft worden: Volgens het zeggen der Ternatanen zoo kan de Nagelboom over de 100 jaar out worden, hebbende omtrent Anien, op 't Land Hoeamobel, een Nagelboom geftaan, die in de jongste Oorloogen met Kimelaha Madyra omgekapt is, na rekening der Inlanders, doenmaals 130 jaren out zynde: by was zoo groot en dik, dat hem pas twee mannen omarren konden: by droeg in een vol Sayzoen twee Babaren, (dat is 1100 ponden Nagels) en vyftig jaren te vooren, wanneer de Hitoeen de Nederlanders in dit Land wilden roepen, bebbende van denzelven Boom een Babar dat is 550 ponden Nagelen geplukt, om die aan dezelve tot een monster te vereeren: Hedendaags werden zoo out niet meer, waar af de oorzaak is, zoo men gift, de voorname rouwe handelinge, of dat Amboina kouder bergen heeft dan de Moluccos: Want omtrent het jaar 1666, zyn op Hitoe uitgegaan eenige Nagelboomen alleen van ouderdom, diewelke na 't zeggen der Inlanders geplant zyn onder de Regeering van Fredrik Houtman, eerste Gouverneur van Amboina, dat is omtrent voor 60 jaren: Op andere plaatzen van Leytimor beginnen mede al eenige uit te gaan, diewelke onder den Gouverneur Herman Speult, dat is voor 50 jaren, geplant zyn; het meest perykel lydende van de grote ongewoone droogte, die zommige jaren deze Provincie quelt: Want de Nagel is van natuur een beet, en vochtiger, en wil derhalven een matigen regen en vochtige gront hebben, of anderzins gaat by uit:

Dan de grootste pest van alle is een zecker gewormte, in de gedaante van de gemeene witte houtwormen, ofte *Rupje*, met een bart en swart bruin hoofd: diewelke binnin in 't hout groeidt, en den boom in kortentyt doet sterben, waar van de teykenen zyn, als den stam bier en daar begint te traanen, en zyn van deze quaale Ao. 1667 en de volgende jaren vele 1000 boomen op Leytimor, en de kuſt van Hitoe uitgegaan.

De Nagelen werden bebalven door de Menschen, noch door vierderley Vogels voortgeplant, te weten door de groene en wilde witte Duiven, door den Jaar-vogel, en de Cafuaris, gelyk in Banda door dezelfste Duiven de Nooten-muſchaten voortgeplant werden.

GEBRUIK: Van't gebruik der Nagelen zullen wy op deze plaats weinig spreken, ten deele om dat het zelve al genoegzaam in de Europaansche Kruydboeken bekent is: Ten deele dewylze in Indien weinig gebruikt werden: Want het schijnt, dat den Schepper der natuur eygentlyk die geschapen heeft, niet zoo zeer voor deze wilde Inwoonders, als voor de Europeische en noorder werelt: want alzoo de Nagelen een beete hoedanigheit hebben, over-

autem siccitate ipsum Piper, hinc patet, fervidum hunc fructum in hisce calidis regionibus non ita utilem esse, quam in frigidiori & Boreali climate. Indi hosce adhibent tantum, & in parva modo quantitate ad quædam unguenta, quæ componunt ad corpora sua fricanda, si calefacere illa velint: In cibo iis non utuntur, vel raro, & parva quantitate, Tabaco autem miscent pro suffimigio. Javani & Malaicenses, qui antea Amboinam solebant frequentare ad mercaturam exercendam, hos emebant Caryophyllos cum Anthophyllis & festucis, binaque postrema in suos servabant usus medicatos, quæ gradu caloris differunt a veris Caryophyllois, nihilominus tamen vim satis habent aromaticam, Caryophyllos vero ipsos peregrinis vendebant mercatoribus: Credere quis possit, illos feligere Anthophyllos ad propagationem, sed quum compertum satis habuerunt hos non plantari vel propagari posse, si modo per octo decemve dies in ædibus fuerint depositi, quum caro exterior statim exsiccatur, hinc a vero alienum hoc videtur.

Ex Caryophyllis antea Magistratus jussu tenuerat ac sanguineum destillabatur Oleum, quod in India magni aestimabatur, & non parum differebat ab illo, quod in Patria seu Hollandia genuina Pharmacopæorum arte præparatur: Quum autem in hisce terris destillatio per aëneos fiat alembicos, nec rectificetur hocce oleum, hinc saporem habet adustum, atque similem odorem, cæterum adeo subtile & penetrans est, ut solum externe adhiberi nequeat, quum cutim exurat, atque inflammet. Si vero cum aliis oleis, uti Calappi, Rosarum, Olivarumve sit mixtum, optimo cum successu adhibetur in Indica paralyfi, Beriberi dicta, tumque hocce inunguntur partes paralyticæ, & quasi emortuæ. Beriberi autem sive Paralyfis haec, vulgaris est morbus nautarum ac militum, qui castra sequentes multum patientur frigoris, aliaque incommoda: Subsequens vero tempus edocuit, istum morbum sine Caryophyllorum oleo curari quoque posse, si modo balneum præparetur, in quo Caryophylli, seu arboris folia cum Lagondi foliis fuerunt incocta, vel si ipsi Caryophylli in quodam istorum Oleorum inquantur, hocce inungantur artus. Istius quoque olei septem vel novem guttulæ cum cerevisia, vel alio quo-vis potu propinuantur contra dolorem Colicum ex flatibus ortum, qui vero calidi ac biliosi sunt temperamenti, ab illo abstineant, quum nimis sanguinem inflammet.

Oleum hocce in omnibus liquoribus fundum petit, cum quibus miscetur. Quidam etiam Arecæ potui addunt Caryophyllos, vel cum illo exurint hos, sed noxiun dat potum; ingentem enim capitum excitat dolorem seu Cephalæam, exurit cerebrum, & tenebrisum efficit visum, quod illi quoque sentiunt, qui quotidie Caryophyllos Tabaco miscent, & adhibent pro suffimigio. Congestorum Caryophyllorum odor adeo est nocivus, ut, si per unam tantum noctem in camera quis dormiat, in vel sub qua magna horum copia est oculusa, talis ad vomitum usque naufragiabundus, & anxius quam maxime fit, atque ingentem capitum dolorem sentiat: Unde patet summa Creatoris sapientia ita esse subordinatum, ut bina excellentia illa aromata, Caryophylli nempe, & nuces Myristicæ, quod & de cæteris quoque credendum est, paucissime in India usurpentur, sed tanto majorem habent usum atque utilitatem in Europa, quo factò summus rerum Arbitr homines constringere voluit ad mutuam familiaritatem, & necessitudinem inter se exercendam.

Ex recentibus Caryophyllis, si rubescant, saccharum & conditum fit, si conterantur, vel Anthophylli modo findantur, officulumque eximatur. Portugalli ex hisce quoque aquam Cordiale solebant destillare, quæ extra usum jam est, quum nostra natio illarum rerum non sit cupida, nec amans.

Anthophylli a longo jam tempore apud Chinenses, Baleynenses, Javanos, & Malaicenses in usu fuere medico, in Java præsertim magno in pretio fuere ab anno 1675, carissimeque fuere divenditi: Nec bene dignosci potuit, quem in finem Javani, & Malaicenses iis utebantur, qui tanti illos emebant, quidam autem multis ambagibus quædam nobis revelarunt, quæ in sequentibus consistunt.

Primo iis utebantur ad diabolicas & superstitiones artes machicas, ad præparandum Crat Sala, & Liat Sala, quo

treffende zeljs de Peper in bitte, maar niet in droogte, zoo blykt, dat deze beete vrugt in deeze heete Landen zo dienstig niet wesen kan, als in de koude noorder werelt: De Indiaanen gebruiken alleenig, en dat noch in kleine quantiteyt, onder sommige zalven, die zy maaken om 't lichaam daar mede te stryken, als zy het verwarmen willen: In de kost gebruiken die gants niet, of zeer weinig, behalven diese in 't rooken onder baar Tabak men-gen, de Javanen en Maleyers, die voor dezen in Amboina plagen te komen handelen, kochten de Nagelen met de Moernagels en steelen, en bielden de twee laaste voor haar zelven tot Medicyne, als verschillende wel een graat in bitte van de regte Nagelen, doch niet te min noch genoegsaam speceryachtig zynde; maar de Nagelen verkogen aan de vreemde Koopluiden: men zoude meenen, datze de Moernagels zogten om te verplanten, maar vermits ze wel geweeten hebben, dat men die niet verplanten kan, alſje maar 8 a 10 dagen in huis leggen, dewyl dan het buitenste vleys verdroogt, zoo is dat niet waarschynlyk.

Uit de Nagelen wierd voor dezen, somtyds door last van de Overigheid, een dunne en bloet-roode olye gebrant, daar men in India veel werks van maakt, hoewel dezelve niet weinig verschilt van de gene, die in 't Vaderlandt door de oprechte Apothekers konſt gemaakt wert: Want vermits het bier te Lande, in 't distilleren, door koopere flangen getrokken, en niet gerecificeert wert, zo heeftze een brandige reuk en smaak, andersintzoo subtil en door-dringend zynde, dat menē alleen van buiten niet gebruiken kan, aangezien ze zeer op de huit brant: en moet met andere olye, als Calappus, Roozen, of Olyven-olye vermengt, en zoo in de Indische beroertheid, Beriberi genaamt, met smeeren op de verdoofde partyen gebruikt werden: Welke Beriberi een gemene plaage onder de Matrozen en Soldaten is, die in 't Leger swervende, koude en ongemak moeten uithouden: Doch de volgende tyd heeft geleert, dat men de gemelde ziekte ook zonder Nagel-olye kan genezen, als men slechts een bat-water maakt, daar in de Nagelen of haare bladeren met die van Lagondi gekookt zyn, of als men de Nagelen zeljs in een van de voornemde olyen kookt, en de leden daar mede strykt: Men neemt ook van de voorschrewe olye 7 en 9 droppelen, met bier of andere drank in, tegens buikpyn, die uit windrigheid ontstaat, maar beete en galachtige menschen mogen het niet gebruiken, als ontstekende het bloed te geweldig.

Dexe olye zinkt in alle vochtigheden, daar menē onder mengt, te gront: Sommige doen ook Nagelen in den Arak, of brandense wel met den Arak, maar zulx is een schadelyke drank, want by veroorzaakt groote hooftpyn, verbrant de hervenen, en maakt een donker gezicht, 't welk ook die gene gevoelen, die de Nagelen dagelyx onder het Tabak drinken gebruiken: De reuk van de vergaderde Nagelen is zoo schadelyk, dat, als men een nacht in de Kamer slaapt, daar een party in of onder leyt, men daar van tot braakens toe qualijk en benauwt wert, mitsgaders groote hooftpyn krygt: Waar uit blykt, dat het door de groote wysheid des Scheppers verordineert zy, dat die beide treffelyke speceryen, Nagelen, en Nooten-musschatten, gelyk van de anderen ook te geloven is, zeer weinig in India gebruikt werden, maar hebben zoo veel te grooter nuttigheden in Europa, waar door God den Heere de menschen tot onderlinge gemeenschap heeft willen dringen.

Uit de groene Nagelen, alſje beginnen te rooden, wert ook een Suiker en Conserf gemaakt, dezelve in stukken vryvende, of alsze Moernagels beginnen te werden, slechts open splytende, en den kern daar uitnemende. De Portugeezen plagen ook een Cordiaal-water daar van te branden, 't welk nu buiten gebruik is gekomen, vermits onze Natie tot diergelyke dingen niet curieus is.

De Moernagels zyn al van outs by de Chineesen, Bâliers, Javanen, en Maleyers in groot gebruik geweest in de Medicine: maar inzonderheid zynze van 't jaar 1675 aan, op Java in groote acting gekomen, en zeer duur verkogt: Men heeft niet eygentlyk ervaren kunnen, waar toe ze de Javanen, en Maleyers gebruiken, die zoo veel gelt daar voor gaven, doch sommige hebben ons door veel onniewegen eenige opening daar van gegeven, 't welk in 't volgende bestaat.

Ten eersten gebruiken dezelue tot haar duivelische en superstitione konſten, om te maaken Crat Sala, en Liat

quo ejus gestator ita præservabatur, ut nulla hostilia arma talem tangere vel ullo modo nocere possent, item ne talis nec conspicere possit, qui illud gestabat, hincque proficuum iis, qui furta, vel illicitos exercebant concubinatus, quumque ab isto anno tantum bellum in Java fuit gestum, creditum fuit hinc adeo ab illis expeti, ut & quoque a Baleyensibus.

Secundo, Anthophyllum contritos cum *Cuju rapat*, & *Madja Cân* h. e. gallis *Quercus propinandas* dant junioribus sponsis, vel quoque mulierculis, quæ ex puerperii lecto surgunt, ut partes naturales magis arctent, quo fit, ut gratiore sint maritis.

Tertio, cum siccato *Poele* cortice mixta & comesta appetitum excitant.

Quarto, Flatus dissipant, Colicamque curant.

Quinto, Externe illiniti cum radice *Kellor* artuum oedema tollunt.

Sexto, Arcanum est, quod Sinenses plurimum sibi servant, clamque exercent ad libidinem excitandam, quem in finem illos adhibent, quibus putant partes naturales roborari: cui exercitio hæc natio præ omnibus favet & cupida est. Ad hæc omnia Anthophyllum ab illis usurpanatur, sumuntque illos, qui arbori inhærent, & modo fusci apparent cum viridi mixti colore, qui autem præ maturitate decidunt, illos virtutibus destitutos censem, hinc raro in Java sunt Magnates, quin semper quosdam Anthophyllum in domibus suis servent, credentes, omnia medicamenta exaltari, quibus parva modo Anthophyllorum horum dosis fuerit mixta.

Festucæ a mulierculis adhibentur in unguento *Bori Bori*, quod infantibus convenit atque debilius requiritur iis, quam adultioribus, cui itaque ferventes non admiscent Caryophyllum. Ante ducentos annos non tanti aestimabantur Caryophyllum, qui nec tanta quantitate ex India evehebantur, & parva tantum copia, quanta requirebatur in arte Medica, unde & consupercati cum foliis & festucis mercatoribus tradebantur parvo pretio, ut & factum fuit primis Hollandorum navigatoribus, postea autem quum depurati requirentur, folia, festucasque seleggerunt, duplice divediti fuere pretio. In itinerariis quibusdam libris inventur, in Zeylona quoque crescere Caryophyllum, quod postea compertum fuit, Silyestrem esse speciem omni aromatica vi destitutam; sic quoque alii dixerunt, in insula Madagascara crescere Caryophylla; longe autem alium esse fructum testatur *Garcias ab Orto* libr. I. cap. 15 & 21. ubi ita loquitur: In insula St. Laurentii certus occurrit fructus magnitudine Nucis Avellanæ, vel paulo major cum ejus putamine, hicque Caryophyllum spirat, ejus autem usus haec tenus ignotus est. Et quamvis *Avicenna loc. cit. de Caryophyllorum gummi scribat*, ac *Clusius* in suis annotationibus in *Garciam* quoque narrat; inter Caryophyllorum acervos, qui antea Antwerpian fuere translati, pluries obscure fuscam inveniri resinam, quæ carbonibus ignitis imposita, forte spirabat Caryophyllorum odorem, ut quoque *Baubinus* testatur lib. 4. cap. 6. sese habuisse frustum flavi gummi, siccii & fragilis, facile liquefientis, quod si accenderetur, Caryophyllum spirabat, sed saporis expers erat; non tamen dubitandum est, quin illis Caryophyllis aliud quoddam gummi, seu resina fuerit mixta, ex qua *Incolæ* faces, seu cereos suos formant, qualis est *Dammar Batu*, nigrum Dammar &c. quod inter Caryophyllorum excificationem delapsum, forte ex industria relictum est, & ipsis diu mixtum, odorem coloremque Caryophyllorum attraxit, incolis enim non notum est Caryophyllorum gummi. Isti etiam scriptores, aliquique homines multa narrant de liquidi attractione non tantum arborum, sed ipsorum quoque siccatorum Caryophyllorum. de Arboribus supra fuit dictum, illas amare pluvias radiis solaribus sociatas, terramque sub illis non nudam esse, vel herbis orbatam, quod Caryophyllum omne attrahat liquidum, hincque prohibere herbarum proventum, sed colummodo quod hominum labore depurata servetur.

De siccatis vero Caryophyllis dicunt, illos repositario occluso contentos, totum aqua plenum vas intra unam noctem omne liquidum attrahere, illudque quosdam mercatores instituere, ut hinc

Tom. II.

Ca-

Liat Sala, dat is den drager zoodanig te bewaren, dat hem geen vyandelyk geweer raaken of treffen kan; als mede dat men den genen niet ter degen bezien of kennen kan, dieze draagt, en daarom nodig den genen, die op dievery en ongeoorlofde boelschappen uitgaan, en dewyle van dat jaar aan zoo grooten Oorlog op Java gevoert wierde, meende men, datze daarom zoo zeer gezocht zyn, als mede van de Baliers.

2. De Moernagels, gevreeven met Caju-Rapat, en Madja Cân of Galnooten, gevenze ook de jonge Bruiden te drinken, als mede de Vrouwenv, die van 't kraamen opstaan, om de natuur te sluiten, waardoorze te aange-namer by de Mannen werden.

3. Met de gedroogde schorste van Poele gemengt, en gegeten, verwekt eetens-lust.

4. Breekt de gesloten winden, en verdryft 't colyk.

5. Van buiten opgefmeert met de wortel van Kellor verdryft de zuigt uit de leden.

6. Is een geheim, 't welk de Sineezien heeft onder haâr bouden, gebruikende dezelve om baare vleeslyke lusten te sterken, waar toe die Nacie boven andere genegen is. Tot deze alle nemende de aankomende Moernagels, die noch aan den Boom hangen, en effen beginnen bruin te werden, met groen gemengt, maar die door ryheid afvallen, achtenze krachteloos, daarom vint men niet ligt iemant van de Grooten op Java, of zy trachten eenige Moernagels in huis te bebech, om datze meenen, dat alle Medicamenten geterkt werden, daar men een weinig van de Moernagel onder-mengt.

De steelen werden by de Vrouwtjes gebruikt tot Boribori salve voor de kinders, die wat slapper moet zyn, dan voor oude Lieden, en dierhalven daar de beete Nagelen niet toe te pas komen. Doch voor 200 jaaren plagt men zoo veel werks van de Nagelen niet te maaken, noch dezelve in zulken menigte uit te voeren, maar alleenlyk in kleine quantiteyt, en maar zoo veel als men in de Medicyne van nooden had, dierhalven ze ook zeer vuyl, met bladeren, steelen en al, aan de Koopluiden geleverd werden, en dat voor een geringen prys, gelyk noch aan die van de eerste Scheepvaarden der Hollanders geschiede, maar naderbant, als men daar op zindelyker begon te werden, heeft men de steelen en bladeren daar uit gemonstert, en doen is de prys noch eens zoo veel verhoogt geworden. Men vint in eenige Reishoeken, dat op Zeylon mede Nagelen zouden waeschén, 't welk naderbant bevonden is niet anders dan een slach wilde sprecerylooze Nagelen te zyn. Insgelyks hebben andere voorgegeven, dat er op het Eiland Madagascar mede Nagelen vallen, maar dat het zelve een gantsch andere vrucht zy, getuigt *Garcias ab Orto*, Lib. I. cap. 15 en 21, zeggende aldus: Daar is op het Eiland St. Laurens zeekere vrucht, in de grootte van een hazenoot, met baare schaale, of wat grooter, de welke naâ Nagelen riekt, maar zyn gebruik is tot noch toe onbekent: En alboewel *Avicenna*, loc. cit. van een Nagelgom schryft, en *Clusius*, in zyn aanteekening op voorschrewe *Garcias*, ook verhaalt, dat onder de Nagelboopen, die men voordezen tot Antwerpen aanbrachte, meermaals een swart bruin bart gevonden wierd, 't welk op koolen gelegt, een sterken Nagelbreuk badde, gelyk ook *Bauhinus* getuigt, Lib. 4. cap. 6. gehadt te hebben een stuk geel Gummi, droog en bryzelig, ligt smeltende en brandende, naâ Nagelen riekende, doch zonder smaak: Soo en isser nochtans niet aan te twyffelen, of daar zal onder die Nagelen eenig ander barst geweest zyn, waard van de Inlanders baar toortzen maaken, gelyk de Dammar batu, swarten Dammar &c. 't welk in 't droogen mijschien onder de gemelde Nagelen gevallen zynde, voorbedachtelyk daar onder gelaaten is, en overzulks door lang leggen de reuk en verwe van de Nagelen aangenomen heeft, want ook de Inlanders en weten gantsch niet van een Nagelgom: ook weten de voorige Schryvers, en zommige gemee-ne Mannen veel te verbaalen van de vochtgierigheid niet alleen der boommen, maar ook der gedroogde Nagelen. Van de Boomen is hier boven gezegd, datze wel reegen met Sonneschijn gemengt willen hebben, en ook dat den gront daar onder niet gezuivert, en bloot zy, om dat de Nagelboom alle vochtigheid aan zich trekt, en daar door den aangroey van het onkruid beledt, maar alleen om dat by door Menschen arbeidt schoon gebouden wert.

Van de gedroogde Nagelen geven zy voor, dat ze in een besloten Pakhuis leggende een gebeel vat vol water binnen een nacht aan baar trekken zouden, en dat zulks zommige Koopluiden doen, om daar door de Nagelen te verswa-

B

ren.

Caryophylli graviiores essent, si vendantur, si hoc autem dicant de mercatoribus Indicis vel indigenis, qui illos vendunt, magnam ipsis adferunt injuriam: Supra enim dictum fuit, Caryophyllos, cum traduntur, tam ab incolis, mercatoribus, quam ab his, nautis ita siccos esse oportere, ut abradi unguibus possint. Utique autem satis constat, poenam fore capitalem iis, qui tales instituerent fraudes: Haud tamen diffiteri volo, Caryophyllos æque in promptuariis, ac præser-tim in navibus omne liquidum, quod ipsis vicinum est, attrahere, hincque in navibus semper intume-scere, ita ut nunquam tam sicci tradi possint, quam fuerunt accepti. An autem hæc ars Aromatariis Europæis non melius sit nota (qui illos non tanta, quanta in repositorii condita est, copia vendunt) illi bene concili sunt.

Hæc sunt, quæ de totius arboris, ejusque fructuum qualitatibus detegere vel reperi potuerim, unde hanc finiam descriptionem cum sequenti Verficulo:

*Castilia reges ditat Peruana potosis
Aurea, Soffalæ fertur arena Tago.
Omnibus his venis præferrem Caryophyllum,
Quem liber Domini munere Belga tenet.*

Supra Memoratum Caryophyllum in magna Madagascarae insula crescens ab O. Dappero sequenti describitur modo: *Ravenfara* (dicit) ingens & alta est arbor instar Lauri, foliisque ipsi similibus, sed minoribus. Fructus, *Voorvenfara* dictus, est instar Juglandis, sapor est tam corticis, quam interioris substantia Caryophyllo similis, eundem quoque saporem habent ejus folia: Flores formam habent Caryophylli, uti quoque ipsorum est sapor, odor, & virtus. Arbor nullus dat fructus nisi tertio quovis anno; quum incolæ hosce fructus, ac folia, quæ cum Zingibere, & Al-liis pifcibus incoquunt, desiderant, non ipsam con-scendent arborem, sed ipsam ad radicem circumcidunt: In altis crescit montibus, cuius mas & femina invenitur.

CAPUT TERTIUM.

*Caryophyllum Regium. Tsjenke Papua,
seu Radja.*

Quondam in Ternata mira & rara Caryophylli varietas inveniebatur, quæ tamen non diversa erat species, quandoquidem hæc unica tantum in mundo erat arbor, quæ similes producebat Caryophyllos, quum juxta Philosophiam nullum individuum constitutæ speciem: Atque isti Caryophylli regii dicebantur, quum credebatur, singulo cum Ternaten-sium rege peculiarem provenire, & etiam cum eo interire arborem: Quod tamen compertum est, non certam observare periodum; arbor enim, quæ regi Ham-zac suo consecrata fuit tempore, fructus adhuc anno 1655 produxit, quum Mandarsâch per septem jam regnaverat annos: Reges hanc semper arborem religiose servarunt, Caryophyllosque potissimum in suos adhíbuerunt usus, amicisque suis tamquam aliquid particulare miserunt; In insula solummodo Mackian inveniebatur, quumque duo diversi fructus in binis occur-rebant arboribus, dividi potest in Hamzâs & Mandar-sâbas arboreum. Utraque autem quoad truncum, foliaque vulgari Caryophyllorum arbori similis erat, sique nullos gerebant fructus, ab ista non dignoscendæ: Hamzas arbor Caryophyllos gerebat multo minores vulgaribus, supra non latos, sed acuminatos, quique ad latera unum duosve gerebant apices elevatos, fere instar extremitatum foliorum Juniperi, coloris autem magis nigricantis, quam vulgarium: Arbor hæc isto anno interiit, tumque altera iterum propullulabat, tri-bus

ren, dog, indienze dit zeggen van de Koopluiden in Indien, of van de Inlanders, dieze leveren, zoo doenze denzelven groot ongelyk aan: Want bier boven is gezeigt, dat de Nagelen by de leverantie, zoo wel van de Inlanders, aan de Koopluiden, als van die zelve aan de Schippers, zoo droog moeten zyn, dat menze kan afknippen: Ook weten die beide wel, dat het een strafbaar werk zoude wezen voor die zulks wilden bestaan: Ik wil echter niet ontkennen, dat de Nagelen, zoo in de Pakbui-zen, als inzonderheidt in de Scheepen alle vochtigheid, die daar omtrent is, aan zich trekken, en daarom in de Scheepen altyt ontlaaten, zoo datze nooit zoo droog kunnen geleverd werden, alsze onfangen zyn: maar of deze konst de Kruideniers in Europa niet beter bekent zy (dieze niet met gebeele Pakbuizen verbandelen) dat mogen zy weten.

Dit is het gene wy van de gebeele gelegenheitd deszes voorgestelden Booms, en zyn vrucht betreffende, tot noch toe hebben kunnen leeren, en ondervinden, zullende dierhalven deze Beschryving eindigen, en sluiten met dit volgende Rympje of Versje:

*Castilia reges ditat Peruana potosis
Aurea, Soffalæ fertur arena Tago.
Omnibus his venis præferrem Caryophyllum,
Quem liber Domini munere Belga tenet.*

Dat is:

*De Castiliaansche Kroon, roent Perus ryke bergen,
De Portugaalsche pocht op het Soffaalsche Zant:
D'Amboischen Nagelboom kan alle mynen tergen,
Die God den Schepper geeft aan 't vrye Nederlandt.*

Den bier boven gemelde Nagelboom, die op het grote Eilandt Madagascar zoude groeyen, wert van O. Dapper aldus beschreven, *Ravensara* (zeidt hy) is een grote en hooge Boom, gelyk een Laurier, met bladen die van den Laurier gelyk, doch kleinder: *de Vrucht*, Voorvensara geheten, is gelyk een groene Walnoot, van smaak, zoo wel de schors als het binnenste, den Kruitnagel gelyk, en van een zelve smaak zyn ook de bladeren: het bloeyzel heeft de gedaante van een Giroffel-nagel, desgelyks de smaak, reuk en kracht: *De Boom* krygt gene vruchten, dan om 't derde jaar, wanneer de Inwoonders deze vruchten en blaaden, die zy met Gember, en Look by Visch koken, willen hebben, klimmen zy niet by den Boom op, maar bakken hem by de wortel af: by waft op hoge bergen, daar is een Mannetje en Wyfje.

III. HOOFDSTUK.

*Konings Nagel-Boom. Tsjenke Papua,
of Radja.*

M^{EN} heeft voor dezen in Ternaten een wonderlyke en raare zoorte van Nagelboomen gehad, welke echter geen byzonder geslacht en maakten, vermits datter niet meer dan een eenige Boom in de werelt was, die diergelyke Nagelen droeg, en dat naa den regel der Natuurkundigen, Nullum individuum constituit speciem, geen ondeelbaar ding kan een geslacht op zich zelven maken: en wierden de voorschrewe Nagelen Konings-nagelen genaamt, naadien men geloofde, dat met een yder Ternataans Koning ook een byzondere Boom te voorschijn kwam, en ook met denzelven weder uitging: doch 't welk echter niet altyt bevonden wierd vast te gaan, want de Boom, die den Koning Hamza by zynen tyt was toegeeygent, heeft noch Vruchten gedragen A.o. 1655, wanneer Mandarsâh al zeven jaren geregente hadde: De Koningen hebben dezen Boom altydt zeer zorgvuldig bewaart, de Nagelen meest voor baar zelven gebouden, en die aan baar Vrienden tot rareteyt gezonden: by wiert alleen op 't Eilandt Mackian gevonden, en dewyl datter tweederley Vruchten op twee verscheide Boomen wierden gezien, zoo kan by verdeeld worden in Hamzâs en Mandarsâbas Boom: beide waarenze aan stam en bladeren de gemeene Nagelboomen gelyk, en, alsze gene vruchten en droegen, van dezelve niet te onderscheiden: Hamzâs-boom droeg Nagelen, die veel kleinder waaren dan de gemeene, boven niet breet, maar toegespitst, hebben-de aan de zyden een à twee spitzen naar boven gekeert,